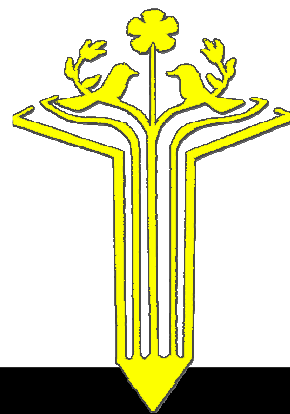

AKIMIRKA

2011m. gruodis Nr.2 (39)

Akmenės rajono Ventos gimnazijos laikraštis

Redakatoriaus žodis

Nuaidėjo skambutis, kviečiantis į matematikos pamoką. Mylėk, nes viskas būna tik vieną kartą : viena jaunystė, pirmoji meilė, pirmasis skausmas. Kita pamoka - biologija. Nesižavėk plaštakėmis, nes jos greit nudega sparnus. Prasideda dailė. Piešk saulėlydžius, bet nepamiršk, kad po jų ateina tamsi naktis. Iš dailės kabineto nusileidžiame laiptais – kita pamoka - lietuvių . Niekada neskubėk dėti taško... Ir štai paskutinė pamoka - istorija. Ją mums visiems padiktuos pats gyvenimas...

Šiais gražiais žodžiais sveikinu jus su artėjančiais Naujaisiais metais. Lai išsipildo visi jūsų troškimai. Tegul tie Juodojo Drakono metai jums būna šviesesni, geresni ir turiningesni. Praleiskite juos su šeima, su brangiais jums žmonėmis. Būkit tolerantiški.

Antrąjį „Akimirkos“ laikraščio numerį skiriame Švietimo savaitei.

Su pagarba - GINTARĖ

PATYČIŲ PREVENCINĖ PROGRAMA OLWEUS

Mūsų gimnazijoje pradėta įgyvendinti patyčių prevencijos programa Olweus. Koordinatoriumi paskirta direktoriaus pavaduotoja ugdymui V.Budzinauskienė. Koordinavimo komitete - direktorius V.Kuodys, psichologė D.Skirienė, socialinė pedagogė G.Kazlauskienė, skaičiavimo technikos inžinierius A.Pocevičius, supervizijų grupės vadovės: mokytojos A.Sinkevičienė ir L.Kundrotienė, tėvų atstovai: D.Kiršinaitė ir S.Vežuka, sveikatos darbuotoja V.Beišiniėnė, mokinių atstovė B.Žymančiūtė, aptarnaujančio personalo darbuotoja R.Eimontienė.

Jau įvyko keli MSG susirinkimai, susipažinta su visa OPPP medžiaga, kabinetuose iškabintos taisyklės prieš patyčias, jos aptartos su mokiniais, vedamos klasės valandėlės, kuriose aptariamos patyčių, santykių su bendraamžiais ir kt. su tuo susijusios temos.

Šiame numeryje:

**Paminėta Tolerancijos diena
Pradėta įgyvendinti Patyčių prevencijos programa Olweus**

Mokytojų ir mokinių mintys apie toleranciją

Svečių samprotavimai

Kaip bendrauja mūsų mažiausieji draugai?

Renginys visai Ventos miesto bendruomenei

Mokyklos taisyklės prieš patyčias

1. Mes nesitūtykosime iš kitų.
2. Mes stengsimės padėti tiems, iš kurių tyčiojasi.
3. Mes stengsimės bendrauti su tais, kurie yra atstumti.
4. Jei sužinosime, kad iš kažko tyčiojamas - pasakysime suaugusiems ir mokykloje, ir namuose.

Kabinetuose jau kabo taisyklės prieš patyčias

Paminėta Tolerancijos diena

Tarptautinę tolerancijos dieną bendrojo lavinimo mokyklos ir ugdymo įstaigos buvo pakviestos „statyti“ tolerancijos laivus, nes pilietinės iniciatyvos simboliu pasirinktas laivas.

Pirmiausia kaip skruzdėlytės darbštuolytės sujudo visos 8 pradinių klasių mokytojos ir jų mokiniai, kurių didelis būrys kasdien laisvalaikį leidžia etninės kultūros ir darbščiujų rankų būreliuose, vaidina, sportuoja, lanko prevencinę socialinių įgūdžių mokyklėlę. Dabar jie dar piešė, lankstė iš popieriaus ir klijavo įvairius įvairiausių laivelius, galvojo, ką pakviestų keliauti juose kartu, paskui „suplūkdė“ juos į vieną erdvę antrame aukšte.

Mokyklos kabinetų durys iš pat ryto buvo papuoštos spalvotais laiveliais, o juose užrašytos mintys apie toleranciją. Tą gražų darbą atliko 7a klasės mokiniai. Istorijos ir pilietinio ugdymo mokytoja J.Lakačauskienė bei etikos mokytoja V.Rumbinienė vedė atviras pamokas apie toleranciją. Tuo metu dailės kabinete surengta mūsų mokyklos mokinių kūrybos retrospektyvinė paroda. 400-oji per 15 mokytojos Z.Staškienės darbo metų.

Visi laukė „atplaukiančio“ į fojė didelio tolerancijos laivo, kurį kruopščiai „statė“ du IIa klasės mokinukai Justas Činka ir Deivydas Dambrauskas, aktyvūs jaunųjų meistrų būrelio nariai, patariami mokytojo J.Činkos. Laivą išdabino auksarankių gildija, vadovaujama technologijų mokytojos D.Daniusevičienės. Per ilgąją pertrauką susirinkusieji prie laivo klausėsi mokinių surinktų sentencijų, aiškinosi įvairias pateiktas bendravimo situacijas, diskutavo apie tikrąją tolerancijos prasmę ir kodėl reikia minėti šią dieną. Susirinkusieji atsakinėjo į vedėjų klausimus. Tolerancijos tema buvo paliesta daugelyje pamokų, o gražiu paminėjimo baigmės akordu nuskambėjo atvykusio Rebus teatro (režisierius J.Buziliauskas), propaguojančio kontakto su šiuolaikiniu žmogumi, priartėjimo prie jo idėjų, spektaklis pagal P.Širvio poeziją, kuris mokiniams patiko kaip tik dėl aktorių šilto bendravimo su auditorija.

Šią G. Jankutės žinutę išspausdino „Vienybė“, „Dialogas“ ir „Informacinės naujienos“

Tolerancijos laivo kūrėjai Justas Činka ir Deivydas Dambrauskas bei gražintojos

Gerbiama pavaduotoja Violeta Budzinauskiene,

Ar galite teigti, kad mūsų gimnazijos mokiniai gražiai bendrauja (yra tolerantiški)?

Dauguma gimnazijos mokinių išsiskiria iš kitų mokyklų mokinių savo kultūringu elgesiu, geba bendrauti su bendraamžiais ir vyresnio amžiaus žmonėmis.

Manau, kad gražus bendravimo pavyzdys yra paskatinimas ir kitiems mokiniams taip elgtis. Būna gimnazijos gyvenime ir netolerantiško elgesio atvejų, kai atstumiamas klasės draugas dėl socialinių ir materialinių problemų.

Tikrąjį veidą mūsų bendruomenės mokinių galima įvertinti kultūrinių renginių metu.

Tolerancija – tai pagarba ir suvokimas, kad tu kito žmogaus nepakeisi, jeigu jis nenorės, kad nepriversi visus (tave supančius žmones) būti vienodais, tokiais, kokiais tu nori juos matyti. Tolerancija rodoma be jokių išskaičiavimų, be jokio naudos siekimo ir jokios pagiežos, kad kažkas yra kitoks. Gal kad labiau sekasi: laimi loterijoje, „iš antrų rankų“ turgeliuose randa beveik nedėvėtų drabužių, kaimynai, su kuriais bendrauji tik tiek, kad susitikęs koridoriuje pasisveikini, pakvietė į gimtadienį...

Didžiausi tolerancijos priešai - pavydas ir pyktis, kerštas, noras pažeminti. Kuo šiuo savybių mumyse daugiau, tuo derlingesnė dirva netolerancijai įsitvirtinti. Ir vieną dieną daigas prasikala. Jeigu jam leidžiama stiebtis, jis ir nesnaudžia. O jeigu kažkas suvokia, kad tas daigelis – tik piktžolė, jį išrauna. Ta, išrauta su šaknimis, suvysta, sutrupa ir tampa nebent trąša.

Kuo tokiai piktžolei ilgiau leisime keroti mūsų daržuose – širdyse, tuo jos bujodamos stengsis užgožti visa tai, kas kur kas svarbiau: gerį, grožį. Tada kalbėsime jau apie toleranciją negerovėms, amoralumui, žiaurumui ir paniekai. Niekas manęs į tolerancijos pamokas nevedė. Nevertė apie ją skaityti ir jos mokyti iš matematikos formulė. Gal ji – tai, kas įgimta? O jeigu ne? Kaip jos išmokyti? Kaip atskirti toleranciją nuo klaidingo jos suvokimo? Ar reikia apskritai mokyti tolerancijos meno ir pagrindų? Reikia. Ir kuo anksčiau, tuo geriau. Tada pasaulis bus geresnis ir gražesnis. Dažniau pamatysi ištiestą pagalbos ranką.

Aukščiausia netolerancijos forma pasiekama tada, kai imi manyti, jog esi tolerantiškas, nes kai kur paprasčiausiai nekiši savo trigrašio, esi pasyvus, patyli, numoji ranka, atkerti: duok durniui kelią. Tai veidmainystė, savo tingumo pateisinimas. Pagaliau savęs ir savo galimybių paniekinimas.

Namuose tolerancijos būna daugiau. Aišku - netolerancijos mažiau. Čia viskam sąlygas diktuoja meilė artimui, pagarba tėvams ir kitiems namiškiams. Mokykloje viskas apsisverčia aukštyne kojomis. Atsiriša ir rankos, ir liežuvis. Daugiau negu 10 metų reikšti nepasitenkinimą ir demonstruoti panieką, kad kiti elgiasi kitaip, nei tu norėtum – ilgas laikas. Per tiek gali ne tik ūglis prasimušti pro dirvos pluta, bet ir nušliaužti į priekį. Nepastebimai – prigludęs prie grumstų, brandinti sėklas ir mėtyti jas į dirvą. Beje, tolerancija labai galingas ginklas. Ji išmoko to, ko nei pamokų yra, nei apie ką vadovėliai rašo – diskusijų, kurių svarbiausias reikalavimas - negalvoti ir nekalbėti svetimomis frazėmis apie neišgyventus ir nepatirtus dalykus. Kai bet kokiai mokyklai bus svarbiausia ne bauginti blogais pažymiais už neišmuktas teoremas ar formules, o išmokyti ir priversti vaikus galvoti, diskutuoti, analizuoti pozicijas, dėstyti ir apginti argumentus, tada labiau kalbėsime apie tikrus, patirtus dalykus, išsiklausysime į savo ir kitų nuomones ir pamatysime, kad mes vienuodų spalvų. Tik atspalviai skiriasi. Ir juos ant kupros teks panešioti kiekvienam, vėliau ar anksčiau. Nenori? Tada nepriekaištauk kitiems. Juk jie nekalti, kad juos labiau saulė ar žvaigždė apšvietė. Paklausk savęs, kodėl tu šešėlyje.

**Sniegė, Vilnius BNS korespondentė,
buvusi mūsų mokyklos mokinė**

TOLERANCIJOS PAMOKA Ib gimn. kl.

Dažnai girdime žodį *tolerancija*. Žiniasklaida teigia, kad mūsų visuomenė yra netolerantiška. Per pilietinio ugdymo pamoką, kurią vedė mokytoja J. Lakačauskienė, diskutavome apie toleranciją ir jos vietą demokratinėje valstybėje. Mokiniai patys kūrė tolerancijos apibrėžimą, kurį paskui visi kartu analizavome ir aptarėme.

Dirbdami su vadovėliu ir padalomąja medžiaga, svarstėme, kokios yra netolerancijos priežastys, ką reikia daryti, kad jos atsirastų daugiau ir ar tolerancija gali turėti ribas.

Mokiniai iš spalvoto popieriaus darė savo rankų kopijas, ant kurių vėliau klįjavo pasirinktas sentencijas apie gerį, grožį, pakantumą. Akcijos „Paduok draugui ranką“ metu atlikti darbeliai puošia istorijos kabinetą.

Rūta Brazlauskaitė, Ib

Sėkmingas bendravimas – svarbi visaverčio gyvenimo dalis

Gebėjimas bendrauti lemia sėkmę profesinėje veikloje. Mums, pedagogams, bendravimas - tarsi „darbo įrankis“, kurį naudodami darome poveikį mokiniams, jis padeda mums rasti bendrą kalbą su kolegomis.

Mane šiais mokslo metais sužavėjo vienas mokinys, nuoširdžiu atvirumu privertęs susimąstyti. Pamokos metu jis pareiškė, kad aš jam nepatinku. Motyvavo. Po pokalbio supratome vienas kitą, o dar po savaitės mokinys pareiškė:

„Mokytoja, Jūs visai gera“. Jei į šio mokinio atvirą pasakymą būčiau reaguojusi piktai, nebūčiau sužinojusi priežasties, nebūtume tapę draugais.

Manau, jog mano darbe daug gražių bendravimo pavyzdžių. Save stebėdami, analizuodami elgesį, dažniausiai ne viską matome, todėl informaciją gauname iš kitų. Man visada malonu bendrauti su kolegomis, kurie padeda profesinėje veikloje, gelbsti patarimais. Nuoširdžiai dėkinga tiems, kurie gražiai bendrauja, nepikti atsakydami. Pirmiausia minėti turiu direktoriaus pavaduotojas V. Budzinauskienę ir V. Rumbinienę, J. Lakačauskienę – randančias tinkamą žodį, pagalbos būdą. Geros širdies ir visada suprantantis kitą yra direktorius V. Kuodys, gera nuotaika, geru žodžiu ir šypsena užkrečia raštinės vedėja R. Eimontienė. Žinoma, neišvardinsiu visų kolegų, tikrai nuostabių ir žavių profesiniame bendravime. Ir malonu bendrauti su mokiniais, kurie nebijo išsakyti savo nuomonę apie mus, mokytojus, kurie pamiršta piktumą, sugeba pripažinti klaidas, ateina atsiprašyti, nusišypso.

Mokytoja Aida Sinkevičienė

*Gerbiamas gimnazijos Direktoriau,
Ar galėtumėte prisiminti iš savo mokyklinių metų kokį skriaudos atvejį?*

Skriauda yra tiek pat sena kaip ir žmonija. Žmogus, kaip biologinė būtybė, paklūsta ir biologiniams dėsniams. Tarp gyvūnų egzistuoja kovos už būvį dėsnis. Čia viskas priklauso stipriausiam: geresnis maistas, pirmenybė būti, geresnė guolio vieta ir kt. Nors žmogus save laiko aukštesniu už gyvūnus, tačiau stipriausiojo valios primetimas kitam dalinai išlieka. Žmogus, būdamas protaujanti asmenybė, savo elgesį kontroliuoja ir prigimties pasireiškimą stabdo, tačiau ne visi vienodai. Yra žmonių, kurie visada įvertina savo veiksmus ir jokių būdu kito nenuskriaus. Yra ir tokių, kuriems visai priimtina išnaudoti silpnesnį. Gaila, bet tokių nemažai ir kiekvienas su tuo susiduriame. Visada skriaudą patiriame iš stipresniojo pusės. Skriaudos supratimas irgi buvo skirtingas. Jau prabėgo 40 metų, kai aš baigiau mokyklą. Jei viską smulkmeniškai skaičiuotume, tai skriaudų buvo įvairių: vyresniojo mokinio atimto saldainio, neteisingo įvertinimo per pamoką, nuopelnų neteisingo įvertinimo ir kt. Kai kurie veiksniai jaunystėje, kai mes buvome jauni, atrodė visiškai „normaliais“ ir tik dabar atrodo, kad tai buvo didžiausia skriauda. Tuo metu tarp suaugusiųjų vyravo nuomonė, kad viską turi nuspręsti suaugę, nes vaikai nieko neišmano. Tada mokinys negalėjo pasirinkti, kokio ilgio plaukus nešioti. Visas normas nustatydavo suaugusieji. Visiškai „normalu“ buvo mokytojui pasiūsti mokinį į kirpyklą nusikirpti jam atrodančius per ilgus plaukus. Mūsų kartos mokiniams per mokslo metus tai tekdavo patirti ne kartą. Apie parfumerijos ir kosmetikos naudojimą nebuvo ir kalbos. Sijonėlio ilgis mergaitėms irgi turėjo standartą. Dabar sakytume, kad tai žmogaus teisių pažeidimas, tai neįmanoma. Tačiau taip buvo.

Skriaudų patyrėme visi. Vienos jų buvo sukeltos kitų nesąmoningai, nepagalvojus, kitos sąmoningai - norint įžeisti kitą, pasinaudoti kitų asmenų daiktais. Dabar irgi dažnai kalbame, negalvodami apie tai, kokius jausmus sukels pasakyti žodžiai kitiems. Tai dažniausia patyčių ir skriaudų priežastis.

Manau, kad žmogus turi irgi protingai žvelgti į patiriamas skriaudas. Patyrę skriaudą, negalvokime, kad tai pasaulio pabaiga. Būkime stiprūs ir siekime visada pasipriešinti skriaudikams; jei to padaryti negalime patys, į pagalbą pasikvieskime suaugusius. Jei taip elgsimės, skriaudėjų tik mažės. Skriaudėjai dažniausiai būna baiktūs ir skriaudžia tik tuos, kas nesipriešina.

Man į mokyklą reikėjo eiti 8 kilometrus. Eidavau vieškeliais, šiaip takeliais, kad būtų arčiau.

Kartą rudenį, po pirmos pamokos, mane mokytoja nuvedė į mokytojų kambarį, kur visų mokytojų akivaizdoje vienas mokytojas (labai karšto būdo) atnešė guminių siloso kombaino diržą (apie 10-12 metrų) ir numetė prie mano kojų, rėkdamas, kad aš perpjoviau. Šaukė, grasino mane mušias, apstumdė.

Jaučiausi labai pažemintas visų mokytojų akyse. O, pasirodo, tą diržą nupjovė jau suaugę vyrai, tik žmonės pasakė, kad aš, nes aš ėjau tą dieną pro tą prie kelio stovintį siloso kombainą.

O šiaip iš mokyklos laikų išnyra tik geri prisiminimai.

Mokytojas B. Danikauskas

Iš prigimties esu ramaus būdo žmogus. Stengiuosi neįskaudinti kitų, stengiuosi gyventi draugiškai. Bet visko gyvenime pasitaiko.

Kai buvau mokinys, mane du kartus primušė. Primušė kito kaimo vaikai vien už tai, kad eidavau per jų kiemą į mokyklą. Nei iš šio, nei iš to.

Taip buvo pirmą kartą. Antrąkart mane „paauklėjo“ klasės draugas (miestietis). Turėjau mėlynių. Nepatiko, kad kalbinau jo merginą iš kitos klasės. Vėliau susitaikėme. Bet nuoskaudos liko. Galbūt visam gyvenimui.

Mokytojas S. Aukselis

Mokytoja Jūrate Petrošienė,

Gal galėtumėte papasakoti trumpą ir gražaus bendravimo atvejį?

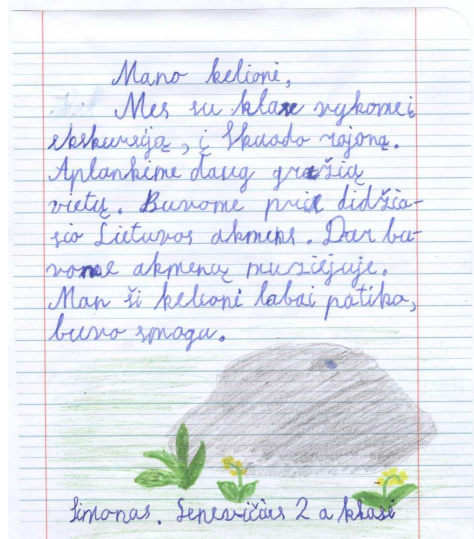
Mano nuomone, kaip pats bendrausi su žmonėmis, taip ir jie bendraus su tavimi.

Ir su visais stengiuosi bendrauti nuoširdžiai.

Vieno bendravimo atvejo neišskirčiau.

Ypač šiltas, nuoširdus, gražus bendravimas yra su auklėjamąja klase. Tai IIIa gimnazijos klasės moksleiviai. Tas gražus mūsų bendravimas yra abipusis. Tą patį jaučiu ir iš jų pusės.

Su savo auklėtiniais daug keliaujame, dalyvaujame mokyklos renginiuose.

TOLERANCIJA MŪSŲ MAŽIAUSIŲJŲ DRAUGŲ TARPE

Pirmokų džiaugsmi

Mes, pirmokėliai, mokykloje dar tik keturi mėnesiai. Mokomės gyventi draugiškai. Stengiamės vieni kitiems padėti. Nesiseka. Dar dažnai susipykstame. Savo santykius išbandėme ekskursijoje po Skuodo rajoną. Aplankėme Apuolės piliakalnį, Mosėdžio akmenų muziejų, didžiausią Lietuvoje Barstyčių akmenį. Grožėjomės Lietuvos gamta. Grožis moko gerumo. Tikiuosi, išmoksime ir mes gyventi draugiškai.

Į pamoką mokiniai ateina ką nors išmokti, sužinoti. Tik ne visada tai pavyksta, nes būna neatidūs, nemoka klausytis, kartais plepa su suolu draugu arba žaidžia su koku žaisliuku. Taip norėtusi, kad visada per pamoką vaikų akytės žibėtų pažinimo ugnele!

**4b kl. mokytoja
B. Paulauskienė**

4a klasėje mokosi 22 mokiniai. Ketvirtokėliai stengiasi gerai mokytis, aktyviai dalyvauti popamokinėje veikloje. Dauguma mokinių lanko muzikos mokyklą, įvairius būrelius. Vaikučiai yra ne tik smalsūs, bet ir judrūs. Todėl dažnai pasitaiko, kad vienas kitą užkliudo, pastumia. Smagu, kad mokiniai supranta netinkamai pasielgę ir atsiprašo.

**4a kl. mokytoja
A. Danauskienė**

3a klasėje mokosi 16 mokinių: 8 mergaitės ir 8 berniukai. Klasėje mokinių tarpusavio santykiai yra gražūs. Džiugu, kai matau vienas kitą paguodžiant, užjaučiant, dalijantis tuo, ką turi (saldainiu, obuoliu...). Paskolina vienas kitam reikalingą priemonę, sunkiau gyvenantiems draugams atneša savo išaugtą rūbelį ir padovanoja.

Na, bet vaikai yra vaikai. Kartais pamiršta gražaus elgesio taisykles. Ypač berniukai kieme mėgsta su draugais pasipešti. Didžiausia problema klasėje tarp mokinių kyla, kai reikia išsiaiškinti, o kas šioje situacijoje kaltas.

Ir dar matau vieną problemą: vaikai, bendraudami tarpusavyje, nemoka ramiu tonu kalbėtis. Garsiai šaukia vienas prieš kitą. Jiems tai atrodo normalu, jie taip įpratę. Džiugu, kad klasėje nesityčioja vieni iš kitų. Nesu girdėjusi, kad tyčiotusi iš silpniau besimokančių mokinių, iš sunkiau gyvenančių.

Manau, kad vaikai daug ką atsineša iš šeimų. Jei šeimoje tarpusavio santykiai gražūs, tai ir mokykloje mokiniai draugiški ir mandagūs.

3a kl. mokytoja S. Diegienė

Visada atsiranda klasėje mokinių, kurie gražiai elgiasi, stropiai mokosi, puikiai bendrauja su kitais klasės draugais. Be abejo, tokie mokiniai paprastai kelia mums simpatiją ir pasitikėjimą – greta jų būti saugu, gera ir kitiems klasės draugams.

Tačiau yra daug tokių mokinių, kurie nemoka tinkamai elgtis. Neišsiauklėjimas, nevalyvumas, etiketo nepaisymas atstumia kitus draugus. Norint išmokti etiketo, reikia būti mandagiam, o norint būti mandagiam, reikia būti išsiauklėjusiam.

Apie elgesio kultūrą ypač daug kalbame per etikos pamokas ir klasės valandėles: kaip pasisveikinti, kaip prisistatyti, kaip priimti svečius ar kalbėtis telefonu. Beje, pastebėjau, kad mokiniai laikosi nuomonės, jog etiketo galima išmokti nesistengiant save auklėti. Klasėje pradinukai dažnai mėgsta vienas kitą paerzinti, pasityčioti, nepagalvodami, kokios gali būti pasekmės. Mokiniai, iš kurių tyčiojama, dažniau jaučiasi liūdni, prislėgti, nepasitikintys savimi, pasižymi žemesne saviverte. Jie jaučiasi bejėgiai, galvoja, kad neįmanoma pakeisti situacijos ir sustabdyti patyčių. Žinoma, patyčių nedraudimas ir nestabdymas (tik stebėjimas) yra neigiamas veiksnys, nes mokiniams, pamatę, jog gali nevaržomai šaipytis, tai daro nuolatos – vėliau visa tai virsta įpročiu, kurio ne taip lengva atsikratyti. Ir tie mokiniai, iš kurių buvo tyčiojama, vėliau patys virsta priekabiuotojais, galbūt net patyčių iniciatoriais, taip susidaro visa grandinė. Labai džiauguosi, kad mūsų mokykla pradėjo vykdyti Olweus patyčių ir smurto prevencijos programą. Visas mokyklos personalas mokymėse atpažinti, pastebėti patyčias ir tinkamai į jas reaguoti. Manau, kad ir gražiai besielgiančių mokinių skaičius turėtų išaugti.

3b klasės mokytoja J. Šiurkienė

Neda V. 1a kl.

ŠEŠTOKAI PASAKOJA APIE SKRIAUDĄ

Mane dažnai skriaudžia, nes kartais ir aš su broliais negražiai pasielgiu. Antroje klasėje prie manęs kaip piktas šašas kibdavo vienas bendraklasis. Neišlaikė kartą mano nervai, pagriebiau kėdę ir trenkiau jam. Pradėjo verkti. Ketvirtoje klasėje vis kibdavo vienas draugas. Vėl nesusilaikiau ir trenkiau į veidą taip stipriai, kad dantį išmušiau. Kliuvo man nuo tėvų. Kaltas aš, bet ko jis vis kibdavo?

Stasys

Aš ėjau į darželį ir vienas berniukas, dabar neprisimenu koks, prie manęs visada kabinėjosi. Nežinau kodėl, gal norėjo pasirodyti prieš draugus. Kai jau nebelankėme darželio, jis išvažiavo į kitą miestą ir aš jo daugiau nemačiau. Dar vienas atsitikimas buvo pradinėse klasėse. Mes su Lauryna buvome geriausios draugės ir viename suole sėdėjome, bet vieną dieną jai kažkas pasidarė ir ji pradėjo mėtyti mano daiktus nuo suolo. Aš pasiguodžiau savo mamai, pasikalbėjo su Laurynos mama ir viskas baigėsi. Štai kokia mano išvada: jei tave kas nors nuskriaudė, pasakyk artimam žmogui.

Dovilė

Tai buvo Mažeikiuose, prie mokyklos, bežaidžiant mums gaudynių. Mes, mažiukai, lakstėme, išdykavome, o netoliese stoviniavo didokas būrys ilgšių vaikinų. Jie lindo prie manęs, bet aš vienam užvožiau ir pabėgau. Pasijaučiau esąs „kietas“ - bent jau man taip atrodė... Jie mane pagavo ir primušė. Pasiskundžiau gerokai vyresniam broliui. Su savo draugais pamokė skriaudėjus. Kartais pats prisišaukiu bėdą, taip išeina.

Jaunius

Daug atsitikimų prisimenu. Vieno tikrai niekada nepamiršiu.

Mokiausi ketvirtoje klasėje. Mane pravardžiuavo mokykloje, o dažniausiai kieme. Tada dar buvau maža, nežinodavau, ką atsakyti. Dažnai verkdavau. Dar vieną kartą buvo pavadinę „spurga“. Bet aš apsigyniau.

Dabar geriau gyvenu, nes nebeskriaudžia. Esu laimingesnė.

Guoda

Žiūrėjome krepšinio varžybas. Jaunius taip pastūmė mane, kad kritau kaip maišas ant užpakalio. Nežinau, kas jam tada buvo užėję. Paskui jis atsiprašė manęs ir atleidau. Ne toks jis blogas. Aš nelinkęs kitą skriausti. Mama ir seneliai griežtai draudžia. Dažniau pagelbėju, nei kam bloga padarau. Ir su sese labai gerai sutariam.

Lukas

Darželyje buvau laiminga. Niekas manęs neapstodavo. Bet kai buvau trečiokė, atsirado dvi bendraklasės, kurios manęs nemėgo. Pradėjo tyčiotis, bet aš nenusileidau. Viskas būdavo dėl vienos draugės, mes jos nepasidalinome. Buvo visko: ir pešiojimo už plaukų, pravardžiovimo, spardymosi. Penktoje klasėje prisidėjo ir tai, kad jos pasakė klasės berniukams, kad mane pravardžiuotų. Esu dėkinga klasės auklėtojai, kuri rimtai pasikalbėjo su bendraklasiais. Sudarėm taikos sutartį ir dabar bendraujam, nebesipykstam.

Lauryna

Kamilė T. 1a kl.

MUZIKA – TAI DIEVO PASIUNTINYS, ATSIŪSTAS JUDINTI ŠVELNIAUSIAS IR GERIAUSIAS MŪSŲ SIELOS STYGAS, RAMINTI ŠIRDĮ, NUVARGSTANČIAS RŪPESČIUOSE, IŠGUTI IŠ JŲ MELĄ, NEDORYBES, PAVYDĄ IR NEAPYKANTĄ

M.K.ČIURLIONIS

Ventos muzikos mokykloje muzikuojama per tris dešimtmečius. Per tą laiką mokykla nuėjo gražų kūrybinį kelią – išaugo, subrendo ir garbingai žengia tolyn. 15 pedagogų čia moko 138 vaikus žengti pirmuosius žingsnius į platų muzikinio gyvenimo kelią, puoselėja tradicijas ir nuolat ieško naujovių. Šiandien didelę dalį mokykloje dirbančių pedagogų sudaro buvę jos mokiniai (V.Gricius, A.Nainytė, S.Batavičius, R.Šmigelskienė, D.Baranauskienė). Aktyvus jų įsijungimas į mokomąją – kūrybinę veiklą liudija mokyklos tradicijų pereinamumą, vaisingą ilgametį visos bendruomenės darbą. Mokykla turi kuo didžiuotis: kūrybingų, darbščių mokytojų bei talentingų vaikų dėka Ventos vardas skamba tarptautiniuose ir respublikiniuose jaunųjų atlikėjų konkursuose, televiziniuose muzikiniuose projektuose, Dainų šventėse, įvairiuose festivaliuose, koncertuose Lietuvoje ir už jos ribų. Didelių aukštumų pasiekė ir išgarsėjo mokytojos G.Bučiuvienės ruošiamos dainininkės, mokytojos V.Mikalauskieneš akordeonistai, mokytojos D.Jankuvienės šaunieji skudutininkai.

Džiugina ir kitų vaikų noras dalyvauti meniniuose kolektyvuose, koncertuoti įvairiuose renginiuose. Jų dėka neblėsta tradicijos, renginiai įgauna platesnį mastą ir aukštesnį meninį lygį. Štai, pavyzdžiui, džiaz festivalis „Venta JAZZ“, kurio iniciatorius yra mokytojas I.Vežuks, kitamet bus jau dešimtas. Koncertuojantys moksleivių kolektyvai, kurių šiuo metu yra net 10, reprezentuoja mokyklą.

Šiais mokslo metais didelis dėmesys skiriamas būsimai Moksleivių dainų šventei Vilniuje. Dėl kelialapio į šią šventę kovos mokyklos meno kolektyvai: jaunučių choras (mokytojai: G.Bučiuvienė ir R.Dievinas), folkloro ansamblis „Austėja“ (mokytoja A.Nainytė), tautinių muzikos instrumentų orkestras (mokytoja M.Voronovienė).

Didžiuojamės mūsų mokyklos absolventais – Ventos gimnazijos moksleiviais : G.Bakaičiu, M. Bogužaitė, K. Lupeika, G. Griciūte, V. Zeleckyte, A.Čepulyte, S.Stravinskaite, G. Jankute, A. Rimkevičiumi, G. Moliu, V. Adomauskaite, T.Janušaite, R.Bešlovu, I. Joniškiu, T. Baranausku, T. Uža, M.Ubartu, R. Raustyte, L. Kodyte, I.Levanaite ir kt.

Mokykla gyvuos tol, kol joje skambės mokinių balsai ir juokas, kol mokytojai dalins savo žinias, patyrimą, išmintį, mokys išvelgti gyvenimo prasmę, vertybes, padės atsiskleisti kūrybinėms erdvėms. Kokia ji bus – priklauso nuo mūsų visų.

Ventos muzikos mokyklos direktorė MinifredaVoronovienė

LITERATŪROS PAMOKA APIE DAINAS SU MUZIKOS MOKYKLOS MOKYTOJA AUKSE NAINYTE

Lietuvių literatūros vadovėlyje yra nemažai liaudies dainų tekstų su natomis, reikia mokytis atskleisti mūsų tautos dainų grožį, švelnumą. Mums, aštuntokams, vieną pamoką vedė muzikos mokyklos mokytoja Aukse Nainytė.

Ji supažindino mus su liaudies dainų bruožais įvairiuose Lietuvos regionuose, komentavo vadovėlio medžiagą. Mokytoja buvo atsinešusi kankles, tai joms pritariant mokėmės dainuoti, stengėmės pajusti dainų gyvumą, nuotaiką ir grožį. Mokytojos nuoširdumas ir gebėjimas bendrauti su mumis, paaugliais, užkrėtė ir sužavėjo, o pamokos laikas prabėgo kaip vienas atodūsis.

Pasirodo, kad mes galime būti geri su visais ir visada, kai norime, kai tik kas sudomina, gražiai bendrauja. Ta pamoka apie dainas mus mokė, auklėjo. Esame dėkingi.

Deimantė Mačiūtė ir Liutaura Grušaitė

MĀSINIS RENGINYS VISAI VENTOS BENDRUOMENEI

„SVEIKS, SVIETELI MARGS“

Mokinių taryba (vadovė V.Kiudulienė), bibliotekininkė E.Šimkienė, būsima lituanistė R.Šimkutė ir Ventos kultūros centras pakvietė visą Ventos bendruomenę į gražų renginį, į pažintinę – pramoginę kelionę po pasaulį. Kelionę rėmė Ventos moterų klubas AMAZONĖS ir jaunimo organizacija NESTABDYK.

Su klasių kolektyvais keliauta po JAV, Rusiją, Braziliją, Egiptą, Graikiją, Kolumbiją, Australiją, Indiją, Škotiją, Ispaniją. O pirmiausia susipažinome su savo kraštu – Lietuva. Gražiai ją pristatė kultūros centro šokėjai. Daugiausia apie pasaulio šalis galėtų mums papasakoti mažakalbis ir kuklusis mūsų mokytojas Vytautas Šiurkus, platinantis kelionių virusą visoje gimnazijoje. Deja, mokytojas šios pažintinės kelionės metu buvo išvykęs. Teks laukti jo pasakojimo. Marta Bogužaitė ir direktoriaus pavaduotoja V.Rumbinienė lankėsi Suomijoje (apie tai jos pasakojo mūsų pirmame numeryje).

Gražus tai buvo renginys ir reginys ir akims, ir ausims. Rodytos skaidrės ir sukurtas filmukas, jaunieji žurnalistai kalbino žiūrovus.

Daugelis pasidžiaugė tokiu dideliu dalyvaujančių vaikinukų būriu. Iš viso virš 200 mokinių šoko, dainavo, vaidino. Dalyvavo 5-12 klasių mokiniai.

Tikri šaunuoliai mūsų mokiniai, dar šaunesni klasių vadovai ir renginio organizatoriai.

Renginį stebėjo ir jame dalyvavo Gintarė Jankutė

Renginio scenarijų kūrė bibliotekininkė Edita Šimkienė su IIIa klasės mokine G.Žymantaite. Paklausėme, ar viskas pavyko, ką buvo sumanę parodyti?

Edita Šimkienė:

Galima sakyti, kad taip. Nors niekada nebūna, kad aplinkybės nepakoreguotų veiksmo, scenarijaus. Tačiau drąsiai galiu teigti, kad kelti renginio tikslai buvo pasiekti ir net su kaupu. Tikrai nesitikėjome tokio gausaus dalyvių skaičiaus, o ir pažintinės medžiagos buvo tikrai daug. Šaunu!

Lukas ir Gintarė – renginio vedėjai

II klasės mokiniai, nukeliavo į Indiją

5a klasė atstovavo Ameriką

9a klasės mergaitės Kolumbijoje

6b klasės mokinukai, atstovavę Rusiją, vaišino, vaidino, šoko...

7b klasė - Egipte

AČIŪ UŽ GRAŽŲ RENGINĮ

Labai džiaugiuosi, kad gimnazija ir toliau pastoviai dėmesį skiria ryšiams su visuomene, nepamiršta į savo renginius pakviesti ne tik tėvelius ir senelius, bet ir visus bendruomenės narius. Visada patiriu didžiulį malonumą stebėdama, kokie išradingi ir sumanūs mūsų gimnazistai. Nenuvylė ir šių metų renginys.

Kai scenoje pasirodė mergaitės tautiniais rūbais ir visus susirinkusius pasveikino „Kepurine,“ akimirka pasijutau lyg grįžusi į vaikystę, kai pati šokau šį šokį. Nebuvo pamiršta ir lietuviška tradicija svečius sutikti su duona ir druska. Nors pateikta kitaip – svečiai ir mokytojai buvo apdovanoti mažais duonos kepalėliais, toks dėmesys nuteikė maloniai.

Mano akimis renginys buvo puikus. Vedantieji scenoje jautėsi kaip namuose, matėsi, kad kiekviena klasė padirbėjo iš širdies, visų šalių pristatymai buvo įdomūs.

Seniai nebuvau mačiusi tokio gausaus būrio dalyvių, taip nuoširdžiai atliekančių pasirinktus vaidmenis. Jei ir ne visiems pasisekė tiksliai atlikti pasirinktos šalies šokius, tai nesugadino įsimintino tos šalies pristatymo.

Noriu padėkoti gimnazistams ir jų mokytojams už nuostabią popietę, už šilumą ir nuoširdumą, kurį skleidė renginys. Noriu palinkėti visiems rimtai kaupti žinias, ruoštis priimti gyvenimo iššūkius, teisingai pasirinkti savąjį kelią, linkiu tapti tikrais kūrėjais, o ne išlaikytiniais ir būti laimingais.

Ventiškė, gera mokyklos bičiulė
Danutė Adomauskienė

NESTABDYK

Pirmajame laikraštuko numeryje rašėme apie nevyriausybinės jaunimo organizacijos „Nestabdyk“ veiklą. Vidiniame gimnazijos kiemelyje jau pradėti rekonstrukcijos darbai.

Juk neišsiskiria mokytojos E.Čiobienė, L.Tamulienė ir V.Morkevičienė iš moksleivių būrio?

MES RAŠĖME Į SPAUDĄ

Rajono laikraštis „Vienybė“ lapkričio mėnesį išspausdino G.Eimontaitės žinutę „Pažinęs kitus kraštus – geriau pažinsi save“ Nr.88 (7477).

Gruodžio mėnesį – G.Žymantaitės žinutes „Gimnazistai pakvietė kelionėn“ Nr.96 (7485) ir „Išvyka į Seimą“, G.Poškaitės žinutę „Viešnage Latvijoje“, direktoriaus pavaduotojos V.Rumbinienės žinutę „Teigiamas pavyzdys užkrečiamas“ Nr. 98 (7487).

VERTA ŽINOTI: **Besibaigiančių metų netektys**

2011 metų vasario 16 dieną, eidamas 81-uosius metus, mirė žymus lietuvių poetas ir dramaturgas **JUSTINAS MARCINKEVIČIUS**, pelnęs tautos sąžinės vardą. Ar esi perskaitęs nors vieną jo kūrinį?

Eidamas 53-iuosius metus, rugpjūtį mirė poetas, literatūros kritikas **VALDEMARAS KUKULAS**. Jis išleido 6 poezijos rinkinius, eilėraščių vaikams ir eseistikos knygas.

.....

Redaktorė Gintarė Jankutė, **korespondentės** Liutaura Grušaitė, Deimantė Mačiutė, Laura Baranauskaitė, Lauryna Šlapelytė, Guoda Klovaitė. **Konsultavo** mokytoja B.Butautienė ir inžinierius technikas A.Pocevičius